

Tabla og teknologi

Uden at gøre det store væsen af sig, er komponisten og tangentspilleren Kim Kristensen ved at opbygge en produktion som hører til det mest personlige i dansk nutidsjazz. Hans sidste plader er indspillet i eget studie i selskab med blot to andre musikere, hvilket givetvis har gjort projekterne mere økonomisk overskuelige, samtidig med at han har kunnet bruge den tid på dem som han finder nødvendig.

Der er også den lighed mellem de to plader at den ene medvirkende i begge tilfælde er en førende yngre saxofonist, men ellers er der stor forskel på Erindringens brønd (dacapo DCCD 9425/68 min./Olga) og Other Species (Kimilydlab KKCD 9701/67 min./ ambia-GDC).

På den første medvirker sangerinden Mona Larsen, som også har skrevet sangtekster til Kristensens kompositioner, og både titler og tekster har et senromantisk præg, der ikke er ukendt fra tidligere musik af Kristensen.

Jeg må tilstå at jeg finder både teksterne og deres foredrag begrænset interessante (her rimes sågar hjerte på smerte), men heldigvis er der også meget ordløs sang, hvor vokalistens musikalitet kommer bedre til udtryk. Saxofonisten er her Fredrik Lundin, som høres mest på sopran men i øvrigt er forbløffende meget i baggrunden.

Det samme gælder Kristensens klaver (men hør drager mod vand), modsat hans synthesizere, som gør musikken mere orkestral, og som med lyd af sitar (turde du alvoren?) og koto (pigen) tilfører world music-karakter

På den anden plade er saxofonisten Thomas Agergaard, der udnyttes meget bedre end Lundin, mest med sopran, men også med tenor og tværfløjte. Igen synes jeg at der er alt for lidt klaver, men dog i Andet og Tredje frispil, hvor der også er fremtrædende tablaspil af Ole Theill, denne trios trediemand.

Pladens musik er langt mere samlet og direkte end den førstes, en positiv udvikling, skulle jeg mene.